

at den Forskjellighed i Principerne med Hensyn til Ublaane, der, som jeg før bemærkede, kan gjøre sig gjældende ved Siden af, at Risikoen er solibarist, kan stige, jo flere Raanekommissioner der er; paa den anden Side kan jo vel derimod den enkelte Raanekommissionens Virksomhed blive paalideligere, fordi den klarere kan overse den mindre Kredt, hvori den virker, og hvori den søger sine Panter. Naar nu dertil kommer en Kontrol med Hensyn til de almindelige Principer fra Centralbestyrelsens Side, der er i Justitsministeriets Overformynderikontor, troer jeg dog, at man nok alligevel vilde kunne gaae den Vej, og at der vel vil kunne findes et Middel til at forene de to Tendenser, der ere tilstede, nemlig til deels at concentrere Overformynderierne og deels at faae flere Raaneinstitutioner, der knytte sig til Overformynderiet.

Da jeg har taget Ordet med Hensyn til dette Punkt, skal jeg tillige berøre et Par mindre væsentlige Punkter, der endnu ikke ere berørte, men som jeg dog troer bør bringes under Omtale. Det første vedkommer § 2, som angaaer de paatænkte Overformynderes Stilling. Der er foreslaaet, at Overformynderen skal ansættes af Justitsministeren, og dernæst er det foreslaaet, at det ved en Overformynderes Entledigelse skal bestemmes ved egl. Resolution, om der kan tilstaaes ham Pension, saavel som, hvor stor denne skal være. Det forekommer mig, at disse Poster, hvorledes man end betragter dem, ere Poster af en saadan Betydning, at naar man ikke vil lade dem besætte ved kommunale Valg — og det er jo ikke paatænkt — saa bør de besættes ved egl. Udnevneelse. Jeg seer ikke, hvorfor vi her skulle stifte en ny Klasse af Embedsmænd, som, uagtet deres Ansvar og Indflydelse kunne være meget væsentlige, skulle udnevnes af et Ministerium, især naar der tillige er Tale om at give dem Pensionsberettigelse, og navnlig seer jeg ikke, hvorfor man skal lade denne Pensionsberettigelse i hvert enkelt Tilfælde bestemme ved egl. Resolution. Det forekommer mig, at, ere Posterne overhovedet af den Væbskaffenhed, at Pensionsberettigelse bør tillægges dem, saa bør man simpelthen indbrømme denne; man kunde maaskee bestemme en vis Grænse, f. Ex. betinge Pen-

sionsberettigelsen af et vist større Antal Aars Tjeneste, end man i Almindelighed kræver; men det forekommer mig ikke ønskeligt at lade en egl. Resolution for hvert enkelt Tilfælde bestemme Pensionsberettigelsen. Forresten tænker jeg mig Pensionerne ligesom Gagerne udrede af Overformynderiernes Reservecfond, saa at der ikke bliver Tale om nogen Udgift for Statens Finanser; men det forekommer mig, at denne Vyrde, naar den saaledes ligesom Gageringen vil komme til at hvile paa selve Overformynderierne, bør have en fast Basis i en lovbestemt Pensionsberettigelse og ikke baseres paa en egl. Resolution for ethvert enkelt Tilfælde.

Der er en Bemærkning, som har paatrængt sig mig ved § 5, hvor der findes en Bestemmelse om, fra hvilken Tid Myndlingerne skulle have Rente af deres i Overformynderiet indbetalte Kapitaler. Man har fundet det ubilligt at bestemme, at Myndlingen først skal have Rente fra den Termin, der indtræder, efterat hans Midler ere indbetalte i Overformynderiet. Paa den anden Side har man heller ikke indbrømt Myndlingen Rente fra selve Indbetalingsdagen, idet man ikke kan vide, om de indbetalte Kapitaler strax kunne frugtbargjøres for Overformynderiet. Man vil altsaa skaffe en Rente tilveie, som Myndlingen skal have, men tillige skaffer man ved denne Leilighed Overformynderiet et Middel til at forsøge Reservecfonden. Jeg finder det nu ganske rigtigt, at man ikke kan indlade sig paa i ethvert Tilfælde at tilstaae en Myndling den fulde Rente af hans Kapital ligesom den Dag, han indbetaler den; men det forekommer mig, at den Udvei, man har valgt, er — jeg maa næsten sige — særdeles uheldig, idet der siges, at Renten skal bestemmes efter et Skøn over, hvad man seer sig istand til at give. Jeg kan ikke finde Paragrafens Ord i dette Dødblik, men Mening er den, at den Sum, der skal udbetales, bestemmes efter den Indtægt, som Overformynderiet har havt af Kapitalen. Men derved falder man jo aldeles ud af den hele Massebestyrelse, thi den udelukker ethvert Hensyn til, hvad Indtægt man har havt af den enkelte Kapital. Naar Kapitalen indbetales, kommer den strax ind i Rassebeholdningen og gjøres ikke særligt frugtbar der; hvis man paa